

Στρατηγός ΚΑΟΥΦΜΑΝ ὁ πορθητὴς τῆς Χίβας.

Εἰπόντες ἐν σελ. 106 τοῦ Μουσείου ὀλίγα τινα περὶ Χίβας καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἀλώσεως αὐτῆς, πρὸς συμπλήρωσιν ἐκείνων δίδομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ κατὰ τὴν ἐκστρατεῖαν ἐκείνην ἀρχηγοῦ τῶν Ῥωσσιῶν στρατευμάτων στρατηγοῦ Κάουφμαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ι. ΡΟΥΞΩ·

(συνίχια καὶ τέλος.)

Ὅσημέραι ἡ μελαγχολία τοῦ Ῥουσῶ ἤρξανε καὶ αἱ δυνάμεις του ἠλαττοῦντο, καὶ ὁ γέρον ἐξησθένει μάλλον καὶ μάλλον. Τοῦτο βλέπων ὁ φίλος του Ρ. Α. Γιραρδίνος καὶ λυπηθεὶς αὐτόν, τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὴν χαριστάτην κατοικίαν του ἐν τῷ χωρίῳ Ἑρμενοβίλλη, τὴν ὁποίαν ὁμοῦς ὁ καταβεβλημένος Ῥουσῶ δὲν ἤξιώθη νὰ χαρῆ πολὺ, διότι ἔζησεν ἐξ ἑξ ἑβδομάδας. Τὴν 20 Ἰουνίου, ἀφ' οὗ ἐδείπνησεν ἐκοιμήθη ἡσυχώτατα ὄλην τὴν νύκτα, τὴν δ' ἐπιούσαν ἐξυπνήσας λίαν πρωτὶ, περιεπάτησεν εἰς τὸν κήπον κατὰ τὴν συνήθειάν του, καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν, ἔπιε τὸν καφέν του μετὰ τῆς συζύγου του καὶ

ἠτοιμάσθη νὰ υπάγῃ εἰς ἐπίσκεψιν. Ἀλλὰ μόλις ἐξεληθὼν, ἠσθάνθη δριμύ ψυχος καὶ σφοδρὰν κεφαλαλγίαν. Ἡ σύζυγός του ἔδραμε νὰ ἐτοιμάσῃ ἰατρικόν τι, ἀλλ' ὁ Ῥουσῶ αἴφνης ἔπεσε κατὰ γῆς ἀναίσθητος, καὶ χωρὶς νὰ ἐβάλῃ φωνὴν ἐξέπνευσε τῇ 20 Ἰουνίου 1778 ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα καὶ ἕξ ἐτῶν, καὶ ἐτάφη αὐθημερὸν ἐν Ἑρμενοβίλλῃ, ἐν μέσῳ μικρᾶς τινος λίμνης ἐπὶ βράχου ὀνομαζομένου ἡ γῆσος τῶν Αἰγείρων. Τὸν Σεπτέμβριον δὲ τοῦ 1794 μετεκομίσθησαν τὰ ὄσῃα του εἰς Παρισίους, καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Πανθέῳ, ὅπου κεῖνται πάντες οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες τῆς Γαλλίας. Ἡ δὲ πατρίς αὐτοῦ Γενεύη ἔστησε πρό τινων ἐτῶν ἀνδριάντα εἰς τιμὴν τοῦ τιμήσαντος αὐτὴν υἱοῦ τῆς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Ῥουσῶ ἀριθμούμενα συμποσοῦνται εἰς ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα. Καὶ ναὶ μὲν πολλὰ τούτων εἶνε ἀπλαῖ ἐπιστολαί, ποιήματα, ἢ καὶ τεμάχια μεταφράσεων, ἀλλ' ἐὰν ὁμοῦς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι πολὺ ἀργὰ ἤρχησε νὰ γράφῃ, καὶ ὅτι ἔγραφε μετὰ πολλῆς δυσκολίας καὶ κόπου, ὡς αὐτὸς που ὁμολογεῖ, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι λίαν γόνιμος ἦτο ὁ Ῥουσῶ, διότι ὡς εἶδομεν καὶ τραγωδίας ἔγραψε, καὶ κωμωδίας, καὶ μελοδράματα, καὶ μυθιστορήματα, καὶ Ποιητικὰ δοκίμια, καὶ Λεξικά τῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Βοτανικῆς, κλπ. κλπ.

τρόφους ἔχων τὴν ἀδηφάγον νόσον του, τοὺς πόνους | του, καὶ τοὺς ἀγρίους μηχυθμοὺς τῶν κυμάτων, θραυσ-

J. CHA. ROYER

I. D. R. A. S. ... SCULPT.

ALBERT-DUBUCHÉ

Ο ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ θεραπευόμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ΜΑΧΑΟΝΟΣ.— Ἀνάγλυφον τοῦ Γάλλου Ἰδίτα, βρεθευθὲν ἐν τῷ ἐν Ῥώμῃ Διαγωνισμῷ τοῦ 1873.

μένων ἐπὶ τῶν ἀποκρήμων βράχων, τῶν ὁποίων ἡ ἡχώ ἐπανελάμβανε καὶ ἐπολυπλασίαζε τὰς θρηνώδεις κραυγὰς καὶ τοὺς στεναγμοὺς του.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἐξεληθὼν ἵνα συλλέξῃ βότανα διὰ τὴν πληγὴν του, καὶ ἐπιστρέψας, εἶδε πρὸ τοῦ σπηλαίου του ἱστάμενον νέον τινὰ εὐμορφον, χριέστα-

τον, μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀθλητικοῦ ἀναστήματος, ὁμοι- | τὸ βλέμμα καὶ τὸ βῆμα. Ἄνεσκίρτησεν ὁ δυστυχὴς ἄζοντα δὲ πρὸς τὸν Ἄχιλλεα κατὰ τε τὸ πρόσωπον | ἰδὼν τὴν Ἑλληνικὴν στολὴν τοῦ νέου, καὶ τον παρε-

REULOT

ΔΙΚΤΥΟΦΡΑΓ.

κάλεσε νά τῷ ὁμιλήσῃ διὰ νᾶκούσῃ ἑλληνικὴν φωνὴν | λοιπὸν ὁ νέος ὅτι ἦτο ὁ Νεοπτόλεμος ὁ υἱὸς τοῦ Ἄχιλ- ὁποῖαν ἐπὶ δέκα ὄλα ἔτη δὲν εἶχεν ἀκούσει. Τῷ εἶπε | λέως, καὶ ὅτι ἐπιστρέφει ἐκ τῆς Τροίας, πορευόμενος

πράσινοι' τόσω δ' εύκολον εἶνε νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς αὐτό, ὅσω καὶ νὰ εἰσδύσῃ εἰς βράχον ἐκ γρανίτου. Ὁ πέλεκυς, καὶ ἂς λέγωσιν ὅ τι θέλωσιν, ὁ πέλεκυς εἶνε ὅλως ἀνίσχυρος νὰ νοήσῃ δρόμον. Ἐν μόνον μέσον ὑπάρχει — τὸ πῦρ — ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο εἶνε πολὺ κινδυνώδες, ἐὰν μὴ ἀκατόρθωτον.

Ἐὰν ὀδηγούμενος ὑπότινος Ἰνδοῦ εἰσέλθῃς εἰς μίαν τῶν ἀτραπῶν τοῦ δάσους, τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου θέαμα εἶνε κατὰ πρῶτον θαυμάσιον, ὑψηλόν. Δένδρα γιγαντιαῖα, σχοῖνοι ὑπερμεγέθεις, ἄνθη ἄγνωστα, θάμνοι καὶ δενδρύλλια εὐώδη, ἀρωματοφόρα χόρτα, ὀκτώ ποδῶν ὕψους καὶ βάτοι καὶ κάκτοι πημέγιστοι.

Ἐν μέσῳ δὲ πάντων τούτων, θὰ αἰσθανθῇς ὅτι ὑπάρχει κόσμος ὄντων ἄλλοκότων. Διότι πᾶν φύτον τοῦ ὁποίου ὀκαυλὸς σείεται, πᾶς σχοῖνος καμπτόμενος, πᾶν φύλλον σαλευόμενον,

(Ἐπιτελεῖται συνέχεια)

ΑΡΟΤΡΟΝ

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ

Πρὸ τεσσαράκοντα ἔτων κατὰ πρῶτον ἐφάνη ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ πρῶτον ἀτμοκίνητον ἄροτρον. Ἐκτοτε δὲ ἄνδρες μεγαλοφυεῖς ἔκαρτετικοὶ εἰργάστησαν εἰς τελειοποίησιν αὐτοῦ, περιουσίας ὅλας καταναλώσαντες. Διαφέρει δὲ τὸ ἀτμοκίνητον ἄροτρον ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ ἀτμομηχανὴ ἥτις τὸ κινεῖ, δὲν ζευγνύεται ἀμέσως πρὸ τοῦ ἄροτρου, ὡς οἱ ἵπποι ἢ οἱ βόες, ἀλλὰ

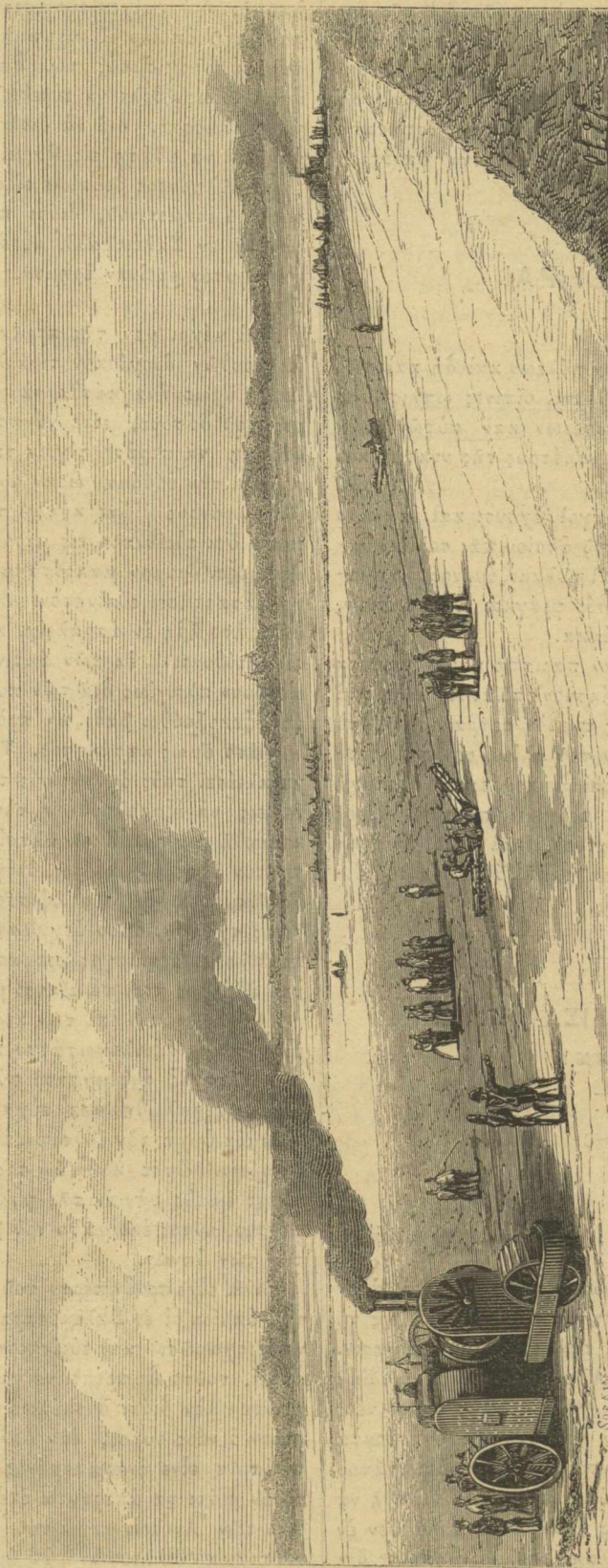
εἰς τὰ δύο ἅκρα τοῦ ἄροτρου ἴσται ἀνὰ μίαν ἀτμομηχανήν, καὶ διὰ σχοινίων ἐκ χαλυβδίνου σύρματος σύρει ἐ-

κάστη ἀνὰ ἔνα ἄροτρον ἐπὶ τοῦ καλλιεργουμένου ἄροτρου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δύναμις τῆς μηχανῆς εἶνε μεγάλη, μεταχειρίζονται καὶ μεγάλα ἄροτρα, ἔχοντα ἀντὶ ἑνὸς τέσσαρα ὀννία, τὰ ὁποῖα συγχρόνως ἀνοίγουσι τέσσαρας αὐλακκας. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἄροτρον φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἄροτρου, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ περιστραφῇ, διότι διὰ μηχανισμοῦ τὰ τέσσαρα ὀννία, τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰργάζοντο, ἀνυψοῦνται, καὶ τὸ ἀντίθετον μέρος αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἶνε πάλιν τέσσαρα ὀμοια ὀννία, κλίνει πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ συρόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιπέρας ἀτμομηχανῆς, ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν καὶ οὕτω καθεξῆς.

Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου δυνατόν νὰ καλλιεργηθῶσι καθ' ἑκάστην 60 ἕως 70 Β. στρέμματα. Εἰς δὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὅλης ἐργασίας δύο μόνον ἄνθρωποι ἀπαιτοῦνται.

Τιμῶνται δὲ αἱ μηχαναὶ αὗται 25 μέχρι 30 χιλιάδων φράγκων, καὶ καταναλίκοσι καθ' ἑκάστην, 10 ὥρας ἐργαζόμεναι, 175 περίπου καντάρια γαιανθράκων καὶ ἀροτριῶσι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 40 Β. στρέμματα. Σημειώτέον ὅμως ὅτι τὰ ἀτμοκίνητα ταῦτα ἄροτρα ἐφαρμόζονται εἰς μέρη πεδινὰ μεγάλης ἐκτάσεως, καὶ ἐνθα ὑπάρχει πλησίον τῆς καλλιεργηθησομένης

γῆς ἄφθονον ὕδωρ, τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο στοιχείον τῶν ἀτμομηχανῶν.

ΑΡΟΤΡΟΝ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ.